

Nhà văn Alexandre Solzenitsyn: ‘ Khi th&y th&ng c&ng s&n nói láo, ta ph&i đ&ng lên nói nó nói láo, n&u ta không có can đ&m nói nó nói láo, ta ph&i đ&ng lên ra đi, không & l&i nghe nó nói láo, n&u ta không can đ&m b& đi, ta ph&i ng&i l&i, ta s& không nói l&i nh&ng l&i nó nói láo v&i ng&i khác”

Hôm qua, đ&c báo bi&t tin nhà văn Alexandre Solzhennitsyn qua đ&i, tôi bu&n vì ti&c cho th& gi&i m&t đi m&t nhà văn ki&t xu&t, ngoài ra, tôi b&i h&i th&ng c&m cho s& ph&n c&a đ&t n&c tôi vô cùng.

Đ&t n&c c&a tôi còn b&t h&nh, có l& b&i vì s& đ&ng nh&ng ng&i Vi&t Nam l&u vong trên nh&ng x& s& t& do, s&ng b&ng cây bút, s&ng v&i văn h&c ngh& thu&t còn thi&u m&t nhân cách can đ&m nh& ông Alexandre Solzhennitsyn, m&t nhân cách b&t ch&p m&i nguy hi&m đ& nói lên s& th&t, nói lên cái sai trái, cái đ&c tài, cái gi&o quy&t c&a ch& đ& C&ng s&n. M&t nhân cách b&t ch&p m&i quy&n l&c bè phái dám b&t bình v&ch tr&n s& th&t tr&c đ& lu&n v& m&t s& ng&i l&u vong h&n h& vô &n cái chính th& đã nuôi d&ng h& đ&c s&ng còn cho đ&n ngày hôm nay. M&t nhân cách bi&t đau xót tr&c nh&ng kh&ng b& tù đầy c&a nh&ng ng&i đ&u tranh không m&t m&i cho m&t Vi&t Nam t& do dân ch& nhân quy&n.

Tr&c năm 1975, ông Mai Th&o, m&t trong nh&ng nhà văn l&n trên đ&t n&c tôi, m&t ng&i su&t đ&i s&ng b&ng ch& nghĩa. Ch& nghĩa c&a ông s&c mùi r&&u m&nh đ&ng đ&ng phòng trà, ch& nghĩa c&a ông trau chu&t óng & s&ng th&i th&ng nh&y đ&m trên nh&ng xác ch&t c&a vô s& ng&i lính ngoài m&t tr&n.

N&a đ&i còn l&i, ông ti&p t&c s&ng ng&t ng&ng phong l&u t& n&n, ch& nghĩa c&a ông bây gi& nói lên khát v&ng t& tôn: “Ta th&y hình ta nh&ng mi&u đ&n Đ&i ta s& chép c& nghìn ch&ng...” Đ&c nh&ng l&i th& th&n thánh hóa m&t cách b&nh ho&n c&a m&t nhà văn già m&t đ&i nát r&&u, tôi th&y th&ng ông, tôi tôn tr&ng nh&ng g&i là văn h&c, nh&ng ca t&ng nh&ng dòng th& huy&n t&ng c&a ông thì không, th& mà m&t s& ng&i l&u vong s&ng b&ng ch& nghĩa h& l&ng quên r&i nh&ng ng&i Vi&t Nam C&ng Hòa anh hùng ch&t th&t anh hùng cho đ&t n&c, h& đ&y đ&ng ch& nghĩa t&ng b&c th& ông là nh&ng dòng tr&c tuy&t, ông là b&c vĩ nhân, ông là cây đ&i th&, là Nguy&n Du th&i đ&i... Tôi ngán ng&m vô cùng, m&ng t&ng th&y tr&c m&t mình đang đi&n l&i ho&t c&nh đi&u đ&m tôn t&ng, t& chia nhau chi&u trên chi&u d&&i, t& phong m&i ng&i th&ng l&nh m&i cõi Thái S&n B&c Đ&u nh& ngày x&a & văn đàn n&c tôi.

Có ng i cho ông Tr nh Công S n dùng ch d dàng nh l y t trong túi áo. Vâng đúng v y, không ai ph nh n đi u này. Ch nghĩa c a ông đ p l m, vì nh ng ch nghĩa đó đ c c u mang đ c th m đ m b i máu và m hôi c a hàng tri u ng i đã c ng hi n tu i thanh xuân c a mình cho đ t n c đ b o v hai ch T Do. Sau năm 1975, ông s ng hèn h n tôi t ng, ch nghĩa đ p c a ông s h i ngó l tr c hàng hàng l p l p xác ng i trôi d t kh p bi n Đông. Ch nghĩa đ p c a ông s h i ngó l tr c hàng hàng l p l p nh ng tr i t p trung c i t o. Ch nghĩa đ p c a ông s h i ngó l tr c hàng hàng l p l p nh ng thân ph n tù đầy kh sai trên kh p cùng r ng núi.

M i ngày ông TCS nhâm nhi r u Tây r u M , ông đem nh ng ch nghĩa đ p c a ông đ ng t gây say đ m ca ng i cái x h i ông đang s ng mà m i ngày chung quanh ông có hàng tri u ng i đối c m thi u m c. Ông đem nh ng ch nghĩa đ p c a ông đ thi t tha ca t ng cái x h i ông đang s ng mà m i ngày chung quanh ông có hàng tri u ng i b òn thù bách h i.

Ông ch t. b n bè ông trong n c, ng i n n t ng, k v tranh, sùng bái ông [tôi cũng v m t b c, v chính con ng i c a ông - m t mày l láo, tóc tai d ng đ ng. B c v này tôi g i v đ a ch nhà ông].

N c c i thay, t i h i ngo i, m t s cây bút mà ngày tr c h đã s h i tr n ch y ch đ phi nhân phi lý phi pháp qua đây s ng ki p l u vong, nghe ông TCS ch t, h v i v d y đ ng ch nghĩa khóc ông...!? [tôi nghe ra, nh ng l i th ng thi t tr tr n đó có khác gì v i cái tr tr n c a T H u khóc Stalin]. N c m t tôi không đ cho l i ng i nh ông TCS, l i ng i có t m lòng ch đ ... gió th i bay đi. Không bao gi .

Tài hoa, h a s b c th y mà s ng vô h u nh các ông Đinh C ng và ông Tr nh Cung... Ngày x a, các ông y cùng v i b n Nguy n Đ c Xuân, Hoàng Ph Ng c T ng thâm giao vô cùng trên m y ngàn xác ch t c a dân Hu b b n Vi t C ng sát h i.

Ngày nay, các ông y ti p t c th n nhiên đàn đúm, làm ng tr c nh ng dòng n c m t và trên nh ng gi i khăn tang c a vô s đ ng bào. Các ông y ti p t c làm ng tr c nh ng n i gieo neo t n cùng nghèo kh c a hàng tri u dân lành, h nghèo kh t i n i nh ng thanh niên thi u n ph i ch p nh n bán đi nhân ph m c a mình cho b n c m quy n đ đ c đem qua nh ng x s l n c n đ làm nh ng ngh th t t i nh c.

Các ông &y thỉnh &ng tr&#& c m&t x& h&i suy đ&i đ&o đ&c m&t cách ghê s& mà &ch s& n&& c nhà tr&#& c đây ch&a h& x&y ra. Các ông thỉnh &ng tr&#& c m&t x& h&i đ&y r&y b&t công trong m&t ch& đ& đ&c tài tham nh&ng th&i nát giàu nghèo vô cùng chênh &ch và bi&t bao t&i ác thì có khác gì v&i đ&ng l&ã. Các ông &i, chiêm ng&&ng nh&ng ngòi bút cây c& thui ch&t c&a các ông ? Không có tôi.

Đ&t n&& c Vi&t Nam c&a chúng ta. M&t gi&i đ&t th&t nh& bé th&t thân th&&ng mà các ti&n nhân, nh&ng v& anh hùng c&a chúng ta su&t m&y ngàn năm nay đã đ& bi&t bao x&&ng da máu th&t trong &a đ&n đ& b&o v& gi& gìn. Gi& đây b&n CS Vi&t Nam c&t t&ng mi&ng đ&t, dâng t&ng hòn đ&o cho ngo&i bang. S&n hà đang lâm nguy. N&& c nhà đang nguy bi&n. Nh&ng ng&&i s&ng b&ng ch& nghĩa &u vong trên nh&ng m&nh đ&t t& do đâu h& ? H& s& gì sao không đ&y đ&ng ch& nghĩa lên chi&n đ&u b&ng ngòi bút c&a mình ? Đ&y đ&ng ch& nghĩa lên kêu g&i &&ng tâm nhân lo&i. Đ&y đ&ng ch& nghĩa lên đánh th&c lòng yêu n&& c c&a ng&&i Vi&t Nam s&ng kh&p n&i trên th& gi&i ? Ch& nghĩa c&a h& đâu r&i ? Có ph&i ch& nghĩa c&a h& bây gi& ch& dùng đ& kêu gào c& s&ng r&n vô nhà ? Có ph&i ch& nghĩa c&a h& bây gi& dùng đ& kh&ch bác m&t cách ác đ&c ngu xu&n làm th&&ng t&n đ&n ni&m tin v& tôn giáo cao c& c&a m&i ng&&i trong C&ng đ&ng ? Có ph&i thái đ& s&ng c&a h& là m&t thái đ& không làm ng&&i t& t& ? Có ph&i thái đ& vi&t c&a h& là thái đ& thi&u trung th&c, gây r&i, khi&p nh&&c, ích k& ?

Tôi && c gì & h&i ngo&i này có đ&& c thêm vài ông Nguy&n H&u Nghĩa, vài ông Chu T&t Ti&n, vài ông Hoàng H&i Th&y, vài ông Duyên Anh, vài ông Bùi B&o Trúc, vài ông Trà L&, vài ông Hà Th&&ng Nhân, vài ông Nguy&n Chí Thi&n, vài ông Văn Quang, vài ông Đoàn D& [uy vũ b&t năng khu&t , dám vi&t t& trong n&& c] v..v... Ch& c ch&n c&ng đ&ng s& b&t nh&ng k& s&ng b&ng ch& nghĩa, thi&u lòng t& tr&ng quên b&& c đi b&ng hai chân đ& đ&& c s& ân s&ng c&a b&n C&ng S&n Vi&t Nam cho phép rao bán th& văn c&a mình. B&t nh&ng lo&i sâu b& lên làm ng&&i còn gi&u m&t. B&t nh&ng k& vô &i nh& b&n Ph&m Duy nh& b&n Nguy&n Cao K& ...

Trong s& các nhà văn nhà th&, đ&& c m&y ng&&i có nhân cách đ&p không thêm ti&p Nguy&n Tuấn nh& bà Nhã Ca ? Nh&ng có r&t nhi&u ng&&i nh& bà M&ng Tuy&t.

Nh&ng ng&&i Vi&t Nam &u vong s&ng b&ng ch& nghĩa nhân cách &&ng tâm ki&t xu&t ? Có, nh&ng hi&m. Nh&ng ng&&i &u vong Vi&t Nam s&ng b&ng ch& nghĩa &&ng tâm công chính ? Có, ít &m. Còn &i, m&t s& h& s&ng c& tình lú &n quên r&i nh&ng oan nghi&t &m than do hai ch& C&ng s&n, ho&c không th& làm b& si kh&, thì h& s&ng chú& đ&u xu&ng đ&t.

Có ng&&i, h& s&ng th&t khéo, th&t b&nh bao m&ni che tai, s&ng c& n&, s&ng ph&t ph& nh& loài

C& d&i, tâm t& quan đ& m c& a h& trôi n&i nh& l& c bình. Có s&, h& còn t& cho mình là cao c&, là phi chính tr&, là đ&ng trên nh&ng th& phi, v& ch&ng th& phú c& a h& là châu là ng& c trau chu&t th&t tròn tr&a đ&i màu l&p lánh vái l&y tôn t&ng nhau, đ& t& choàng cho nhau nh&ng vòng nguy&t qu& th&i r&a.

Tôi m& c& cái ch&t c& a nhà văn Nga v&a qua s& đánh đ&ng l&ng tri và s& chân th&t c& a nh&ng ng& i Vi&t Nam l&u vong s&ng b&ng ngòi bút.